

Pár postřehů

 infokurýr.cz/n/2023/07/17/par-postrehu

kurýr

17. července 2023

Nedávno mi přišlo psaní od soudruha Rakušana, že prý má o mě starost. A abych měl všechno jednodušší, tak mi zřídil elektronickou schránku. Také mi napsal, že pokud by pro mne bylo obtížné ji zprovoznit, tak mi ji v jakémsi termínu zprovozní sám.

Jeho starost o mé blaho je opravdu dojemná. Oceňuji snahu aktivních ouřadů, pomáhajících mi řešit problémy, které bych ovšem neměl, nebýt jejich dobroserského aktivismu.

A protože rozumím fízli nátuře státního aparátčíka, chápu jeho snahu dotáhnout digitální koncentrák do zdárného konce.

Elektronická schránka je přesně ten vynález čmucharů, který jim pomůže k dokonalé kontrole poštovní komunikace digitálního otroka, O tom se estébákům snad ani nesnilo.

Mnozí lidé jsou ale z tohoto vynálezu nadšeni, protože přece nemusí používat poštovní služby a olizovat známky. Je to rychlé, pohodlné a můžete to používat při komunikaci se všemi institucemi. To je přece báječné.

Pak jsou tu ale lidé jako já, nepřizpůsobiví, nechápající potřeby doby, se zastaralými názory. Kteří se bůh ví proč, dívají na dobrosrdečnost státu s obavami. Poukazujíc na fakt, že takto koncentrovaná data se dají lehce zneužít.

Stát sice tvrdí, že jsou tato data před zneužitím třetích osob dobře zajištěna a já mu to i věřím. Jenže třetí osoby mě až tolik netrápí. Já mám problém s tím, že je to stát a jeho ouřadové, aparátčící, a jejich mocenské a finanční zájmy, jež mají možnost na jedno kliknutí nahlížet do mé poštovní komunikace. Nejen, že vědí s kým si píšu, ale mohou bez problémů nahlížet i o čem píšu.

Já opravdu nemám zájem aby soudruh Rakušan, nebo jiný agent vyškolený v Aspenu čmuchar v mé poště, byť by to byla pošta úřední.

Osobně jsem to vyřešil tak, že jsem zrušil již nevyužívaný živnostňák a mám pokoj, ovšem jsou tu statisíce živnostníků, kteří mají tuto el. komunikaci povinnou.

Lidé si to moc neuvědomují, ale je to právě stát a jeho aparátčící, před kterými by se měli mít na pozoru. To, že může stát nahlížet do takové komunikace a ještě ji uzákonit pro určité skupiny obyvatel jako povinnou je přímo v rozporu s principem listovního tajemství.

Jsem přesvědčen, že státu a státním orgánům, především pak fízlům z vnitra je naprosté hovno do toho co si dopisují například s obecními orgány, místní samosprávou, třeba se stavebním

odborem, odborem životního prostředí, či přestupkovou agendou. Státu je naprosté hovno do toho o čem si dopisují se svou pojišťovnou, hygienickou stanicí nebo Čoikou. Státnímu aparátčíkovi je hovno do toho co píšu živnostníáku, finančáku nebo fízlům z městapa.

Je naprosto neuvěřitelné, že od nynějška bude mít státní aparát veškerou tuto komunikaci k dispozici na jedno kliknutí.

U mě si mohou být všichni ouřadové jistí, že veškerou komunikaci povedeme tak jako dosud, pěkně natural písemně. Ono totiž stačí, že nám buzna Pospíšil z ODS zavedl institut fiktivního doručení, což máme asi jako jediný stát na světě. Mnozí lidé ani netuší co to je a jak to naborává právní řád a ti co to vědí, jsou zase moc slušní na to, aby za zavedení tohoto debilního nápadu nakopali tu buznu do prdele.

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST
www.stranapro.cz

Když jsem ten živnostníák rušil, tak paní úřednice byla vstřícná a poměrně chápavá a to i když jsem poznamenal, že sice vím že ona je ta poslední v řadě, přesto však musím utrousit poznámku o svých obavách, aby lidé jako jsem já brzo nějakého vykulence neflákli po držce. Nijak ji to nevyvedlo z míry. Ono totiž od těch zedníků, tesařů, pokrývačů a dalších co došli zrušit živnost už možná slyšela i něco mnohem drsnějšího.

Když už jsem byl na těch úředních občůzkách, zašel jsem i na občanky pro nový průkaz.

Být očíslovaný je v tomto státě standard, říká se tomu demokracie a svoboda. Mít kartičku s číslem je potřeba, abyste se mohli prokázat kdejakému otravnému hmyzu, třeba při běžné dopravní kontrole,

nebo nějaké bábě kdesi za okénkem. Sice už jedno číslo máme a to od narození a říká se mu rodné, ale proč mít jenom jedno. Můžeme být rádi, že máme číslo na kartičce a ne na předloktí.

Probíhalo to celkem rychle. Paní se mnou sepsala lejštro, vyfotila mě a pak mi nařídila dát prst do skeneru kvůli otisku prstu.

Neřekl jsem rovnou to co jsem si myslel, ale povídám jí že to mě ani nenapadne. Nejsem žádný zločinec, deviant ani nic podobného, takže nevidím důvod proč bych měl tomuto státu dávat nějaké daktyloskopické stopy.

Čekal jsem nějakou kontroverzi, ale paní to přijala naprosto klidně a pravila, že v tom případě mi občanku vydá, ale její platnost je omezena pouze na jeden rok.

Takže to jde i bez otisků, sice mi to za rebelii trochu zkomplikují, ale jde to.

Jsem tedy už zase držitelem platného dokladu a už mi na poště vydají i zásilku nebo prachy. Nevím zda to víte, ale pošta nemůže vydat zásilky na jiný doklad než občanku nebo pas. Měl jsem občanku ani ne týden propadlou a přesto že jsem předložil další dva platné doklady s fotkou zbroják a řidičák, nebylo mi to nic platné.

Chvíli jsem si o tom dopisoval s poštovním ombudsmanem, ale je na to zákon a tím to vadne. Poslanci nám tedy zavedli systém, kdy nezáleží na našem jméně, nezáleží zda nás pošťačka zná i když podepíšete doklad před ní, nezáleží kolik máte dokladů z kterých se dá totožnost odvodit. Záleží jen na jednom jediném čísle, které máte na kartičce. Vaše zásilka tedy není vydávána osobě, které má být doručena. Je vydávána vašemu dokladu totožnosti.

Přesto, že jsem měl za to že poštovní služby jsou služby jako každé jiné, pošta se stala další důležitou institucí. Zákazník který poště zásilku předává a co je důležité také ji za to předem platí, očekává že pošta za ty prachy vyvine jistou snahu zásilku doručit. Ale to ne,

adresát má čtvrtý den propadlou kartičku a tak šup s tím zpět podateli, zásilku se nepodařilo doručit. Všichni ho na té poště sice znají, vědí kde bydlí, znají jeho jméno, ale nemá platné číslo pod kterým je evidován, tak sory. No dobře to vymysleli v tom parlamentu.

Dostali jsme se tedy do situace, kdy mezi dobyt看kem a občanem není žádného rozdílu kromě toho, že já zatím ještě nemusím nosit to číslo zavěšené v uchu.

Podobně je to už dnes zavedeno i v jiných institucích, které poskytují občanům služby, třeba v bankách a to i v případě, kdy jdete pár tisícovek na účet ukládat (nechápu), nebo pojišťovnách. Při vybírání naspořené částky z pojistky se mě dokonce agent ptal, zda jsem politicky aktivní. Ukládá mu to zákonná povinnost.

A protože mnoho lidí nemá s ukazováním občanky komukoli problém podotknu, že prokazování totožnosti je „zásahem do osobnostních práv občana“. A na příkladu pošty, která poskytuje službu a to dokonce za úplatu jsem chtěl ukázat, že pro tento stát už nejsme občané, ale účetní položky.

V dobách kdy tomu tak ještě nebylo a kdy jsme byli ještě lidé, stačilo doručovatelce převzetí na místě podepsat a ta měla odpovědnost za to, že předala zásilku komu měla. V případě že adresáta osobně neznala, stačil jakýkoli doklad z kterého se dala odvodit totožnost a opět za to doručovatelka nesla odpovědnost.

Stát, který zákonnými úpravami odpovědnost odebírá a přenáší ji na někoho jiného (např. odpovědnost vlastníka vozidla za přešupek řidiče), na instituce, odborníky či kartičku, dělá z lidí cvičené opice a nemůžeme se divit, že se lidé odpovědnosti vyhýbají a chtějí aby stát přebíral stále větší a větší podíl.

Ale když ono je to tak pohodlné. Nepřemýšlet a nechat si dát několik injekcí kdesi na stadionu čert ví od koho. Nevlastnit peníze a platit mobilem, který mě ještě navíc odposlouchává. Předkládat občanku

každému vošoustovi, co ani není úřední osobou. Používat schránku i když do ní má přístup státní čmuchač. Nebo používat elektronický recept, který totálně popírá lékařské tajemství.

Tak jsem si tu vylil srdce s pár postřehy, ale moc se mi neulevilo.

Stanik dr.m.

D-FENS

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST
www.stranapro.cz
